

# «El primer hivern que vaig passar a Manresa vaig notar molt el canvi de temperatura; ho vaig passar realment malament!»

D'AQUÀ• I D'ALLÀ€.Â Em dic Rosalina Chozo VelÃsquez, tot i que artÃsticament em coneixen coma a Rosaly. Vaig nÃ©ixer a Lima, PerÃ°, ciutat on vaig viure i estudiar fins a prendre la decisiÃ³ de venir a Catalunya.Â

Malauradament, la meua infÃncia allÃ no va ser massa plÃcida pel terrorisme que hi havia. Tot i aixÃ, em segueixo emocionant quan em vÃnen a la memÃria les platges del nord del PerÃ o les trobades en famÃlia fent cantades i concerts. A casa meua, per part de pare, podrÃem dir que tots Ãrem una mica artistes. Sempre havia viscut envoltada de mÃsica i d'aquÃ ve la meua vena. A la Universitat de Lima vaig cursar el que aquÃ enteneu com a ComunicaciÃ audiovisual.

Vaig arribar a Catalunya fa onze anys. Una parella va ser el motiu. Es tracta d'una histÃria una mica singular, ja que ens vam conÃixer a travÃs d'Internet. Als dos anys de xatejar i d'arnar-lo coexistent, vaig decidir deixar el negoci familiar a Lima. Ell treballava a Manresa, aixÃ que aquest aspecte va ser determinant a l'hora d'escollir aquesta ciutat. A PerÃ em dedicava a organitzar espectacles infantils, fÃiem assajos, seleccionÃvem artistes... Va ser un gran pas per a mi canviar de paÃs i de vida i comenÃar de nou en un de tan diferent. La meua primera impressiÃ de Catalunya va ser molt forta. Recordo que em van impactar molt els paisatges i les construccions; aquÃ les trobo d'estil mÃs medieval. Em va captivar la verdor que es veu arreu. I tambÃ he de parlar del temps. El primer hivern que vaig passar a Manresa vaig notar molt el canvi de temperatura; ho vaig passar realment malament! A Lima tenim temperatures elevades durant tot l'any, prÃcticament no plou i l'hivern no acostuma a baixar dels 13 graus.

Una altra diferÃncia remarcable sÃn els terratrÃmols. Recordo que, quan anÃvem amb metro per Barcelona, em sentia molt estranya amb els tremolors, perquÃ em recordaven els terratrÃmols de la meua terra. TambÃ em va sorprendre el ritme de vida, molt mÃs rÃpid i estressant que al PerÃ. AllÃ la gent s'agafa el seu temps per fer les coses i l'estil de vida Ãs molt mÃs lent, perÃ molt mÃs animat! A Lima els carrers estan plens de mÃsica i d'ambient! NomÃs aterrar a Barcelona em va cridar molt l'atenciÃ l'idioma. Ãs curiÃs perquÃ, tot i parlar el castellÃ, va haver-hi un temps que em costava d'entendre'l tant per la diferÃncia en l'accent com per certes expressions. Al cap de pocs mesos, perÃ, vaig comenÃar a aprendre el catalÃ a travÃs d'un curs i tot plegat em va ajudar a iniciar la vida laboral. Amb tan sols dos mesos ja treballava d'animadora un altre cop. Vaig tenir la sort de conÃixer una noia que em va ajudar en tot el procÃs, vaig ampliar el meu cercle de pÃblic d'infantil a adults i vaig haver d'adaptar-me a noves lletres de canÃons.

Actualment treballo en una empresa que vaig formar fa temps. Treballo com a animadora i estic especialitzada en animacions temÃtiques tant per a pÃblic infantil com per a adults. TambÃ tinc la sort de treballar eventualment en una empresa de Madrid on faig dobles de famosos. Viatjo sovint al meu paÃs, aproximadament cada any o cada any i mig. Aprofitem per anar-hi en temps d'hivern d'aquÃ, ja que allÃ Ãs estiu. Tot i aixÃ, si haguÃs de valorar la possibilitat de tornar-hi d'una manera definitiva, fa temps potser hauria dit que sÃ, perÃ ara mateix, tenint la meua feina aquÃ i una

vida estable, em resultaria molt difícil tornar a començar de zero. Un altre motiu pel qual no tornaria seria per la seguretat. Crec que ara ja sóc més d'aquí que d'allà!